

LA MEMÒRIA DE L'AIGUA

(avenç del darrer capítol de "La teoria holística")

Carles UDINA i COBO

2009-03-12

La "Teoria holística" es remunta a una hipòtesi que vaig escriure l'any 1996 (coincidint, no fortuïtament, amb la primera descripció dels processos cognitius) i a unes al·lusions incorporades al guió d'un curs d' "Higiene de les radiacions ionitzants. Radibiologia. Radiprotecció" del ICT (Institut Català de Tecnologia, Escola superior de tecnologia de la Generalitat de Catalunya) del mateix any.

Tot i que dia a dia apareixien més indicis del seu encert, per la seva innovació i rupturisme no em vaig atrevir a parlar-ne fins el 2004. Va ser amb el document "**Els simbolismes prematerials...**" conjuntament amb diverses gestions que vaig fer amb coneguts físics, tot el que llavors no va aconseguir la finalitat perseguida.

Pot ser per aquest desencís, però sobre tot per la simple indisponibilitat de temps (agreujada ara per les traduccions de la Web i d'alguns dels seus documents), el document definitiu de la "Teoria holística" s'ha anat ajornant (com també el de la "Ciència universal", el de les "Traduccions", el de la "Lògica exacta", ...).

Intentant guanyar temps al temps "La memòria de l'aigua" és com un avenç molt resumit de la conclusió de la "Teoria holística" que voldria haver acabat fa temps, com la majoria de documents ja penjats a la Web.

LA MEMÒRIA DE L'AIGUA

(avenç del darrer capítol de "La teoria holística")

Carles UDINA i COBO

2009-03-12

Antecedents personals: actitud d'afecte i respecte

La meua vinculació amb l'aigua, i més especialment amb l'aigua sòlida –la neu i el gel– ve de llarg. De jove vaig ser corredor d'esquí d'elit. A "[DemoFisicaQuimica.pdf](#)" parlo (i adjunto imatges) de màquines que vaig construir; dels estudis d'innivació als Pirineus que avui també constaten el canvi climàtic*; de la neu artificial que vaig promoure; i dels antecedents a la Universitat on em vaig quedar amb les ganes d'entendre la **complexitat** de les fases del gel (com veurem, les estructures supra-moleculares de l'aigua són un problema encara no resolt); ... D'adult també vaig dissenyar –i construir– estacions d'esquí alpí i nòrdic. I escriure llibres. Avui la neu segueix essent el meu "hobby" i sobre tot el meu **refugi**. Hi ha un vincle emocional molt fort i, sobre tot, un **gran respecte**.

* Sortosament, les dades que vaig poder recopilar dels anys 50' i 60', abans de que es perdessin absurdament, constaten, conjuntament amb la recessió de les glaceres, la magnitud d'aquest canvi en aquestes muntanyes.

Cert que emocions i respecte no conformen la ciència, però sí defineixen actituds. "Respecte", no només per la majestuositat de l'entorn hivernal i la fragilitat de l'home en ell, sinó que per la **complexitat, diversitat i bellesa** de miniatures tan extraordinàries com els cristalls de neu (el que d'altra banda fa tan complexa el ritual de l'enceratge dels esquís). A quelcom que estimes i respectes, t'ho penses dues vegades abans de donar un no per resposta (negativa què és la que va donar la revista "Nature", que comento tot seguit). Per si pots estar equivocat, cerques solucions encara que inicialment no les vegis.

I, a més a més, res que sigui extraordinari ho pots menysprear, perquè si ho és, **ho és per alguna cosa**.

¿Què és la "Memòria de l'aigua?"

Es denomina així una propietat de l'aigua, encara discutida, que li permet **agafar propietats induïdes** en un tractament (per dilució de substàncies, per trànsit en aparells [amb components ceràmics i/o metàl·lics com el titani], per camps magnètics, ...) i **conservar-les una vegada se separa de l'inductor**. Aquesta "conservació" va suggerir la paraula "memòria".

L'**homeopatia** és l'exemple més conegut. Per les dilucions a que se sotmet la solució inicial que conté com a solut la substància inductora (el mal anomenat "principi actiu"), la substància inductora acaba estant present en quantitats menyspreables, però tot i això, la seva acció en l'organisme resulta com si estigués en la seva totalitat. Si això és així, s'entén que els efectes curatius siguin màxims, però els possibles efectes secundaris puguin ser inexistents (tot al contrari dels fàrmacs i els seus efectes secundaris).

En altres casos, l'aigua es tractada per aparells (òbviament no descrits al detall pel fabricant) que doten a l'aigua de propietats com una **major resistència a la contaminació biològica** (utilització en piscines, xarxes d'aigua potable, ...), **millora del to/ salut del consumidor** que la beu ("Aigua revitalitzada" amb un estat més col·loidal, ...), ...

El problema apareix quan moltes persones –desitjoses de manifestar el seu misticisme i/o espiritualitat– s'agafen el tema, el corrompen cognitivament i l'incorporen com a dogma. Es veu només de navegar uns minuts per Internet-WWW.

També cal dir que si algú és un bon fotògraf i artista com Hado Masaru EMOTO* (i ja és molt que algú faci bé la seva feina!!), és una **perversió** que se li exigeixi reconvertir-se de fotògraf i artista a científic, amb els molts científics que hi ha, dels que molts no fan res d'interès.

* Autor dels coneguts –i polèmics– llibres "The Message from Water", "The Secret Life of Water", ...

El que avui ja és **inqüestionable científicament** és que s'han trobat diferències de tensió superficial en aquestes aigües (!de l'ordre de fins el 20%!). I, més darrerament, diferent comportament difractiu de la llum que la travessa, el que de ser així, seria encara molt més significatiu pel fet que la llum és essencialment **informació**. S'ha vist a [??] "Polariton", que a la naturalesa ondulatoria de la llum –coneguda des de fa més de 100 anys– ara cal afegir la també inqüestionable naturalesa **informativa**.

D'una altra banda també és un altre fet la **complexitat** de l'estructura molecular de l'aigua, que com s'anirà comentant, encara s'està estudiant. No hi ha acord. I es modifica per efecte de la temperatura, de la pressió, de les radiacions, ... resultant nombroses modalitats estructurals, algunes tan visibles i sorprenentment estètiques com les ja esmentades de la neu i el gel.

Les possibles actituds front el que encara no s'entèn.

Només per aquest desconeixement de l'estructura molecular de l'aigua, negar la Memòria de l'aigua perquè no s'ha descobert el "què?" la pot fer possible, és una estupidesa. Si no sabem el "per què?" de molts comportaments de l'aigua, menys encara podem negar allò que podria explicar molts dels seus interrogants.

Per això és més que sorprenent que en lloc d'una actitud científica, com seria investigar seriosament/ col·lectivament aquest "suposat" fenomen, l'actitud científica més habitual és **no creure-se'l**. ¿En que quedem, **som científics o som creients?**

Serien desitjables actituds com la ja comentada de A. LEGGETT (Premi Nobel de física 2003), que davant sorpreses com:

"Hemos observado superposiciones cuánticas de estados en los que algo así como 10 000 millones de electrones se están comportando de modo diferente. Hace unos años esto parecía una quimera."

reacciona positivament, demanant pel mateix:

"[...la mecánica cuántica debe ser reemplazada por algún] **otro tipo de teoría que ahora no podemos ni imaginar.**"

Però seria una absurditat, una estupidesa, negar-ho només perquè **sembla** una quimera.

Les actituds inútils.

A l'inrevés, com ja he avançat, la revista "Nature" va menysprear la "Memòria de l'aigua" quan se li va plantejar parlar-ne (veure "[NatureCAMPBELLWeb.pdf](#)"), no només per **manca de sensibilitat*** i **respecte**, sinó que per allò tan punyent de Benoît MANDELBROT (matemàtic, descobridor de les estructures fractals):

"...car '**nous**' ne considérons comme scientifiques que les phénomènes qu'elles permettent d'expliquer!" ("...atès que '**nosaltres**' [=la comunitat científica] no considerem científics més que els fenòmens que som capaços d'explicar!!")

* A "[Què és la conscienciació?](#)" tracto la relació de la sensibilitat (no la "sensibleria") amb la consciència i la intel·ligència. I insisteixo en el mateix a "[Què és la intel·ligència?](#)".

També la revista "Science", com en moltes altres de les seves 125 qüestions més importants que té per a resoldre la ciència, planteja una altra pregunta **incorrecta**, mirant en la direcció **equivocada** (!tot un símptoma!, veure "[ScienceLESHNERWeb.pdf](#)"):

¿Cuál es la estructura del agua? Los investigadores continúan a la greña sobre cuántos enlaces hace cada molécula de H₂O con sus vecinos más cercanos. ("Science" 309 (5731) 2005 July "25-125 questions")

Una discussió estúpida* que constata allò de que:

“cal saber el que es busca i entendre el que es troba”,

* “Estúpidesa” en la **interpretació estricta** del terme, no com a insult, és a dir, una “Estúpidesa” és una **utilització absurda/ incorrecta** del pensament **per a reprimir-se** els sentiments cognitius dels que es deriva, com el sentit comú i la intuïció. Es deriva directament d'un principi bàsic com és el **“Principi zero de la psicologia** (i la pedagogia, i la semiologia humana)”, que s'explica a **“Què és la intel·ligència?”**, escrit que tracta una altra pregunta incorrecta de la revista “Science” (“What Genetic Changes Made Us Uniquely Human?”).

La interpretació correcta, que ho aclareix.

Cal la humilitat i l'honestedat inicial d'acceptar els problemes. Cal l'humilitat i l'honestedat d'acceptar que no els sabem resoldre. Mai mirar a una altra banda per l'orgull de no haver d'abaixar el cap. I sobre tot, cal aquesta humilitat i l'honestedat d'acceptar els problemes per pragmatisme, perquè problema acceptat, problema mig resolt. De manera que, finalment en aquest cas de l'aigua, el que resulta d'aquestes actituds humils és que la frase:

“L'aigua és font de vida”

no és una frase feta, sinó **una de les claus** per a entendre-ho tot. L'aigua és una de les cinc claus, com un “Obre't sèsam”, que **obre la comprensió de la globalitat**.

És així perquè, precisament aquesta **diversitat** d'enllaços, a manera de lletres o part de **lletres** (com fa 50 anys va resultar amb els **codons** que resulten de la seqüència lineal de l'ADN), és el que **pot permetre acabar estructurant una codificació, codificació que pot amagar al darrera la informació que explicaria la “Memòria de l'aigua”**. Sense “diversitat”, amb **una sola** base orgànica, A o C o G o T (U en l'ARN), l'ADN **no podria** codificar res, i no existiria la genètica. La genètica ha de rectificar tan reiteradament perquè **desconeix** la “Semiologia intrínseca”, perquè no s'ha adonat que tracta sistemes simbòlics (+M, +S) i **no** només els tradicionals sistemes materials (+M, -S) que són no simbòlics. Només des de la física i la química, que només tracten aquests darrers sistemes (+M, -S), encara és més difícil que els investigadors s'adonin dels mecanismes de codificació que suporten la memòria de l'aigua.

Quan en lloc d'anar “a la greña”, els investigadors busquin **un model integrador, simbòlic i tridimensional** (a diferència de l'unidimensionalitat/ seqüencialitat de l'ADN), **amb la referència dels cristalls de neu**, per molt complex que inicialment els resulti, ho podran començar a entendre tot. No s'ha de rivalitzar i excloure, com en una actitud classista, sinó que **cal acceptar la diversitat i entendre-la**. Però l'actitud cultural de l'home, que en aquest cas es trasllada a l'àmbit científic, sempre ha estat la d'**imposar** una cultura sobre les altres, un idioma sobre els altres, en lloc d'integrar sense suprimir, i enriquir-se amb la diversitat.

És difícil trobar dos cristalls de neu iguals. Ken LIBBRECHT afirma que **no n'hi ha dos d'iguals**. ¿Se'n recorda el lector allò que “hemos observado superposiciones cuánticas de estados en los que algo así como 10 000 millones de electrones se están comportando **de modo diferente**” (A. LEGGETT)?

L'avantatge dels cristalls de neu és que són sòlids, relativament estables i en conseqüència fàcilment **observables**, el que no succeeix en un medi líquid. Els cristalls de neu s'han d'entendre com la **fossilització** de la informació de la Memòria de l'aigua, o si més no, de les estructures que la suporten.

L'home és l'únic animal...

“L'home és l'únic animal que s'ensopega **dos vegades** amb la mateixa pedra”. Es repeteix, i en un àmbit ben pròxim, el que va passar fa més de 100 anys quan SUTTON va proposar l'any 1902 el caràcter cromosòmic de l'herència: els genetistes **creien** que una molècula tan avorrida/ repetitiva com l'ADN **no podia ser la clau d'una cosa tan excelsa com la vida**. Aquesta “creença” va suposar **un fre de 51 anys** a l'avenç de la genètica.

Cal ser optimistes perquè avui a molts llocs la insubmissió i la crítica ja no comporta la presó ni la mort, com a molt la marginació. I perquè avui, Internet-WWW pot complir la finalitat per la

que va ser pensat: la comunicació científica, superant els rígids i limitats canals ortodoxes que hi ha hagut fins avui. Com gairebé tothom pot tenir accés a la informació, i immediatament, es pot pensar que no caldran 51 anys sinó que bastants menys.

La quinta clau.

El 2004, a "[Els simbolismes pre-materials. Una perspectiva holística...](#)" parlava dels punts que determinen inequívocament una recta, uns punts que són com les **claus de pas** per a assolir la **comprensió globalitzada del que ens envolta**. I ho he reiterat anteriorment en aquest escrit.

Un primer punt-clau que és "allargat" (els simbolismes de les facultats inconscients i les conscients), el que per si sol ja determina bastant bé la direcció de la recta (una "recta" de "Sistemes simbòlics"). Un segon punt-clau (la codificació genètica). I un tercer punt-clau (la informació de les proteïnes-hormones i el sistema immunitari) entre mig dels dos anteriors. Tot **apuntant necessàriament** a un allunyat quart punt-clau, els simbolismes pre-materials de la mecànica quàntica.

Llavors, desconeixia les hipòtesis sobre la memòria de l'aigua. En conèixer-les dos anys després, el 2006, així com el dilema plantejat a "Nature", em va fer escriure'ls (veure "[NatureCAMPBELLWeb.pdf](#)"), perquè resultava evident, **absolutament necessari***, l'existència d'un altra suport simbòlic/ informacional, que expliqués científicament el fins avui "miracle" de l'aparició de la informació i la **gestió**** –amb l'aparició de la vida– enmig d'unes estructures materials rígides i intrínsecament **obedients**. Ja s'ha comentat a [??] "Què és la vida?".

* ¿No s'està cercant des de fa anys, el "graó perdut" en l'evolució humana? Doncs és **exactament el mateix**.

** Insisteixo una vegada més, en que és la primera manifestació coneguda de la Dualitat algebraica i del seu Operador "Star", base de tota la geometria diferencial i gairebé de tota la física (veure "[L'exactitud a les ciències](#)").

Pocs descobriments es fan fortuïtament, i cap de transcendent, si abans no es plantegen preguntes a resoldre*. Si hi ha una pregunta tan transcendental com aquesta:

"¿perquè i com pot aparèixer la informació i la vida, en mig d'una cosa **tan diferent** com la matèria?",

hi ha d'haver alguna cosa que ho faciliti, llevat que la ciència es justifiqui, sense adonar-se, amb els miracles que diu rebutjar.

* Pot succeir, a vegades, que fent-se una pregunta, es trobi la resposta a una altra cosa, es descobreixi una altra cosa. Però la pregunta, correcta o incorrectament relacionada, hi és.

La predicció de nous fenòmens.

La ciència ha admès i respectat les prediccions de fenòmens, que encara no són coneguts per l'home en un moment donat. És més, les ha valorat al màxim nivell quan s'han confirmat experimentalment l'existència de qualsevol d'aquestes prediccions. És un tipus de predicció diferent i molt per sobre del que dona qualsevol llei o fórmula que es limita a descriure els efectes d'un comportament concret (com la trajectòria d'un projectil).

La "Memòria de l'aigua" –o el que finalment resulti què és– és com una d'aquelles prediccions, **que es deriva de la "Teoria holística"**. Com acabo d'esmentar és **absolutament necessari** que hi hagi algun fenomen encara desconegut, a manera de **graó evolutiu**, que **transfereixi** els fenòmens simbòlics-informacionals:

- **des dels** seus orígens pre-materials-quàntics –el "quart punt/ clau", el que genera tan el camp físic com la materialització de l'energia en partícules físiques–,
- **a** les extenses estructures polimoleculares de l'ADN.

Un **encadenament de sistemes d'informació**, dins l' "**Arbre de sistemes existencials**" (veure, per exemple, "[Sistemes.pdf](#)"). És a dir, l'evolució de tots els sistemes existencials a partir d'un tronc comú, tronc comú que com s'ha explicat, és **previ** al proposat "Big-bang".

Una evolució anàloga a la dels éssers vius, però molt anterior i que **l'engloba**. Els diferents "Sistemes" de l'arbre són com les "Especies" d'éssers vius en l'arbre evolutiu.

Es tracta de l'emergència –amb la "Memòria de l'aigua" i l'aparició de la vida– dels fenòmens simbòlics-informacionals pre-materials, que havien estat encriptats des de la materialització per les rígides estructures materials i pels comportaments macroscòpics agrupats, i que les seves **manifestacions encobertes** (en el camp físic, en els quarks, en l'epitaxis, en la mateixa "Memòria de l'aigua", ...) **encara no** han estat reconegudes per la ciència.

La "Memòria de l'aigua" és un altre punt, el **cinquè** que m'he trobat, la darrera clau pendent, que és absolutament necessària per a que existeixi tot el que existeix (la natura, l'univers, ... com li vulguem dir). Aclareixo que és un ordre heurístic personal, tal com me'ls he anat trobant i contrastant en l'elaboració d'aquesta teoria. Òbviament, l'ordre cronològic d'aparició a la natura és un altre:

ORDRE HEURÍSTICA PERSONAL	
0	Sistemes simbòlics inconscients i pensamentals (conscients) (-M, +S)
1	Codificació genètica (+M, +S)
2	Proteïnes i Sistema immunitari (+M, +S)
3	Simbolismes-informació pre-material (*, +S)
4	"Memòria de l'aigua" (+M, +S)

PROCÈS CRONOLÒGIC D'APARICIÓ	
0	Simbolismes-informació pre-material (*, +S), des de fa més de 14 000 MAny
1	"Memòria de l'aigua" (+M, +S), des de l'aparició d'aigua líquida i sòlida, fa uns quants mils de milions d'anys
2	Codificació genètica (+M, +S), des de fa 4 000 MAny
3	Proteïnes i Sistema immunitari (+M, +S), des de fa prop de 4 000 MAny
4	Sistemes simbòlics pensamentals (conscients) i inconscients (-M, +S), des de fa uns pocs milions d'anys

* Els sistemes (*, +S) de la fenomenologia pre-material i els sistemes (-M, +S) de la psique o els llenguatges són anàlegs, però com els (*, +S) són **previs** i generadors de la matèria, no seria correcta representar-los per (-M, +S), perquè aquests darrers són uns sistemes simbòlics que **re-apareixen** amb molta **posterioritat** a la materialització dels pre-materials (*, +S).

En el meu cas, independentment que els altres ho reconeixin o no*, ja porto algunes prediccions al respecte i plenament constatables per a qui vulgui comprovar-les.

* No és el meu problema, sinó de qui ho ignori o no ho vulgui reconèixer.

- Una la comento a "[L'exactitud a les ciències](#)", anticipant el que posteriorment van admetre els genetistes a mitjans del 2007 (resumidament, que s'havien equivocat una vegada més...).

I encara més, només és qüestió de temps que la genètica s'hagi de plantejar el model relacional del genoma que plantejo des de fa 7 anys (que la informació del genoma no pot ser, només, seqüencial, sinó que ha d'amagar estructures **anàlogues a les relacionals-cognitives**, fins i tot mitjançant recursos tan inimaginables com l' "ADN escombreria");

- Unes altres, les esmento a "[Els drets dels nens](#)" i a "[Els drets dels nens, a Biocultura 2009](#)", també sobre la informació com fenomen omnipresent i decisor dels comportaments a tots els nivells i llocs imaginables (en aquest cas l'embaràs, el part i la criança).

- El "Polariton", ja comentat a [\[??\]](#) l'entenc com una altra predicció: "un experiment o característica rara o inexplicable ... podria amagar un suport informatiu quàntic i en conseqüència un candidat a ser estudiat i/o investigat en aquesta perspectiva simbòlica", tal com li demanava a [COHEN-TANOUDJI](#) el 2004, i que llavors jo desconeixia totalment.

Me n'alegro de l'esforç que vaig fer escrivint aquests documents, venent menyspreus directes i/o ambientals, perquè si no els hagués registrat, i darrerament publicat en la Web [www.sistemaconceptual.org](#) (o [www.holistictheory.org](#))*, ara em resultaria impossible demostrar, tot i la importància que comporten prediccions encertades com totes aquestes.

* Insisteixo en el que expresso a "[Classificacio.pdf](#)" sobre la anteriorment comentada limitació i rigidesa dels canals tradicionals d'informació científica, de la dificultat de publicar qüestions i/o descobriments transcendentals a suport dels tradicionals articles de les revistes:

"L'actual format dels articles científics és **anacrònic**, encara derivat del suport **ancestral** dels papirs. No es correspon amb l'actual estat de coneixements per l'avenç científic i tecnològic. I el que és pitjor, la seva densitat informacional és **mínima** perquè se suporta en l'estructura **unidimensional** de les línies del text."

Predicció en base a la imprescindible continuïtat.

En conseqüència, des de la meua perspectiva, la "Memòria de l'aigua" és molt més que una opinió, fins i tot molt més que una possible hipòtesi. És una **important predicció** a la que només li manca comprovar-se i detallar-se com funciona. I insisteixo, per aquesta mateixa perspectiva **no és el meu problema** demostrar-ho, sinó que dels que viuen de la investigació. És el **seu problema** evitar que hagin de passar altres 51 anys com en el cas de SUTTON, és la **seua responsabilitat** que siguin bastants menys.

No m'importa afirmar –com ja deia a "**Què és la conscienciació?**" per uns altres motius– que si una altra persona no té aquesta perspectiva i es malfia de la "Memòria de l'aigua", és simplement perquè:

"avui la ciència –millor dit, la comunitat científica–, ... encara està en **un estadi previ** de coneixements."

Un altre exemple, també al mateix escrit de la conscienciació, ho deixa encara més clar:

[.033] "... un fenomen actualment **ignorat**, la "**Transferència d'elements metodològics entre nivells estructurals** (mitjançant les adients condicions de **compatibilitat semiològica**)"."

La "Transferència d'elements metodològics entre nivells estructurals" és un fenomen present des de sempre i arreu, sense el qual no podria existir gairebé res. Em vaig adonar el 1995 analitzant el nivell 4 del pensament humà, el nivell de la percepció/ comprensió del mètode, el darrer nivell que hem assolit els humans. Des de llavors he intentat donar-lo a conèixer, inútilment, a cada document i/o conversa, a l'hora que recollint testimonis de la seva presència arreu. Sense ell **no** es pot explicar, per posar només quatre exemples, des de:

- l'**aparició de la vida** fa 4 000 MAny (una transferència **estructural**);
- la transferència en la **psicomotricitat** (una transferència **dinàmica**);
- la transferència en els processos individuals d'**aprenentatge** (una transferència **virtual**); fins a
- la "mística" **intuïció*** (una transferència **encadenada** que combina totes les tipologies anteriors);

quatre fenòmens diferents però qualsevol d'ells, d'existència **inqüestionable**.

* Insisteixo una vegada més amb la intuïció, perquè em resulta **sorprenent** que ja en el segle XXI segueixi acceptant-se com a normal el "coneixement immediat" –concepte "**místic**" amb el que tothom defineix la intuïció–, perquè és com acceptar la intervenció de l' "Esperit Sant". La intuïció es pot definir, i exactament, en base a **dos** contribucions concretes, la interna de les transferències metodològiques i l'externa de les percepcions fenomenològiques, contribucions oposades que al actuar **conjuntament**, es potencien.

La "Transferència d'elements metodològics entre nivells estructurals" dona **continuïtat** i **integra** a la informació, informació que anem trobant **arreu**. Per exemple, la "**Saviesa de la natura**"*, un sentiment intuïtiu que expressen molts científics, és de sentit comú**, **existeix del cert**, i s'explica amb aquesta transferència.

* Veure "**Breve análisis a los comentarios sobre el pensamiento de EINSTEIN, NEUMAN y MARGULIS, en Microcosmos**".

* El "Sentit comú" no és res més que una intuïció bàsica i aclaparadora, és a dir, un sentiment (veure per exemple "**Què és la intel·ligència?**" o "**Què és la conscienciació?**").

Ignorar el "per què?" la informació pot aparèixer a qualsevol lloc és **creacionista** i **acientífic**. Si res és més clar que "L'energia ni es crea ni es destrueix", tanmateix, la informació –que no s'adquireix sense esforç– tampoc pot ser capritxosa, ni pot aparèixer o desaparèixer per "art de màgia". **La continuïtat en els sistemes informacionals equival a la conservació de l'energia en els sistemes exclusivament materials.**

“Els arbres no deixen veure el bosc”.

Com comento a **“Els simbolismes pre-materials”**, la **tubulina** és un cas especialment **sorprenent d'encadenament** (de centenars de nivells existencials, des dels proteïcs, fins els psíquics) de la “Transferència d'elements metodològics entre nivells estructurals”. Però a part de que puguin arribar a donar-se fins i tot encadenaments entre nivells tan extraordinàriament allunyats, és a la vegada un exemple especialment **il·lustrador de la estupidesa humana** (insisteixo, en la interpretació estricta del terme).

Especialment il·lustrador perquè no només segueix ignorant-se que la tubulina és l'origen d'una de les transferències metodològiques **més extraordinàries** conegudes, sinó que en lloc d'això, m'he assabentat darrerament que, avui, s'està perdent llástimosament el temps estudiant la tubulina com possible candidat per a donar una explicació biològico-quàntica a la consciència.

No és d'estranyar que, amb aquestes actituds inútils:

- no només no s'entengui quina és la base de la conscienciació (que com explico en el corresponent document **“Què és la conscienciació?”**, ni és biològica, ni **mai** podrà ser biològica la base d'una facultat psíquica d'aquest tipus), veure **“ScienceLESHNERWeb.pdf”**.
- sinó que tampoc s'entengui:
 - com són **les** estructures supra-moleculares de l'aigua (en **plural**, no en singular “l'estructura molecular de l'aigua”),
 - ni s'entengui què és la mort sobtada (veure **“Els drets dels nens a Biocultura 2009”**);
 - ni s'entengui el recent increment de l'autisme (veure **“Autisme”**);
 - ni s'entenguin els “mecanismes” de l'aparició de la vida fa 4 000 MAny;
 - ni s'entengui com s'ha d'unificar la força de la gravetat amb les altres tres “forces”;
 - ni s'entengui que és inútil pretendre confinar els quarks o trobar partícules “divines”;
 - etc., etc., etc.

L'Epigenètica i la seva possible relació amb la “Memòria de l'aigua”

Per a la genètica i per a part de la medicina, l'Epigenètica és tan **molesta** com pugui ser per a qualsevol persona al asseure's, un “gra de pus al cul”. Com l'Epigenètica és una disciplina material/ tangible (+M, ±S) i empíricament fonamentada, només **es pot silenciar però no negar***.

* Negar és el que es fa, per exemple, amb la psique, perquè la psique no està constituïda de matèria tangible sinó que d'informació **exclusiva**, informació de simbolismes **a suport simbòlic** (-M, +S).

Avui mateix no es pot afirmar amb total certesa que hi ha una relació directa entre la “Memòria de l'aigua” i l'Epigenètica, només es pot parlar d'indicis. Només es pot parlar d'indicis, però d'uns indicis clars de que el substrat informacional de l'aigua sigui un dels fenòmens de base que **possibiliti i expliqui bona part de l'Epigenètica**. A part de ser un fenomen **inqüestionable**, la Memòria de l'aigua podria ser un dels fenòmens de base de l'epigenètica.

EPÍLEG (de la “Teoria holística”)

Fa anys que ja es parla d'interdisciplinarietat, però m'he hagut d'acostumar a veure la **sorpresa** que produeixen les meves explicacions combinant temes tan aparentment dispars com la pedagogia, la bioquímica, el llenguatge, la física, la psicologia, la criança dels nens, la matemàtica, la genètica o la informàtica. I més per **relacionar-los** i passar d'un a un altre àmbit **integrant-los** sense la menor discontinuïtat.

M'he acostumat, però fa anys jo era el **sorprès de la sorpresa**, perquè ¿no està tot barrejat, al mateix lloc, matèria vida o pensament*?, doncs ¿com pot no estar relacionat tot el que conviu?, ¿com pot plantejar-se qualsevol cosa, independentment de les contigües?, ¿no ha calgut introduir la interdisciplinarietat per avançar en qualsevol ciència? Si tot està interrelacionat, és obvi que hi ha d'haver **una única explicació** per a tot plegat.

* Exemples representatius dels tres tipus de sistemes existencials possibles: materials (+M, -S), simbòlics a suport material (+M, +S) i simbòlics a suport simbòlic (-M, +S) respectivament.

Avui la ciència és com les peces d'un immens “puzzle”, però del que encara no hem vist la caixa, i en conseqüència l'estem muntant **sense saber** la imatge global que resultarà. La ciència ja ho ha abastat tot i tenim informació científica de tot. Tenim peces de tot. Però el “puzzle” no està acabat. Tothom sap que en un “puzzle” és molt difícil progressar a l'inici, però les darreres peces, per moltes que hi hagi, són cada vegada més fàcils de posar.

No hauria d'estranyar, doncs, que si algú diu que té resolt un problema important pendent (com pugui ser algun dels 25 o 125 que plantejava la revista “Science”), tingui resolts també molts d'altres, o fins i tot, “tots”, com és el cas de la comprensió de la globalitat. Si algú digués que té el 25% d'una teoria holística, és segur que no té res i ni cal perdre el temps en comprovar-ho. Però si algú diu que la té al 100%, ens ho podem començar a creure, per a, després, comprovar si és cert.

Com expressava a la conferència “[SistemaConceptualSearchCongress.pdf](#)”, si “coneixem com coneixem” –què és una de les parts més decisives del “puzzle”– automàticament podrem conèixer-ho tot **molt millor i més ràpidament**. És una obvietat que es potenciarien **de cop** tots els coneixements concrets/ sectorials, tal com qualsevol coneixement concret permet múltiples i útils aplicacions, impossibles amb anterioritat.

Per exemple, pel que fa al “Search” a Internet-WWW, si “coneixem com coneixem”, i ho apliquem al “Search”, es resoldrien tots els seus problemes tal com explico en aquest escrit.

Fins i tot, encara que es donés poc valor al fet de descobrir quelcom tan bàsic i ignorat fins avui com “conèixer com coneixem” (motiu pel que vaig fer la Web), el sol fet de disposar d'aquest recurs* que encara **no** disposen els altres (diguem que per manca de difusió, no perquè no ho intenti difondre des de fa 13 anys) dóna una avantatge qualitativa i discriminadora sobre qualsevol altra persona que encara ignori com coneixem i no se'n pugui aprofitar d'això.

* La representació dels processos cognitius, el que li dic “Sistema conceptual intrínsec i exacta” o “Espai cognitiu”, emmarcat pel “Model del pensament” i el “Model global de la psique”.

Per tot això anterior, fa tres anys, comentava (a la carta “[ScienceLESHNERWeb.pdf](#)”) que:

“Para que se me hiciera caso tal vez debería ser más **hábil** y decir **solamente** que puedo explicar **un poco y solo de una** cualquiera de ellas. Pero no vendo nada, no me gusta el marketing ni me importan las creencias/ opiniones, solo me interesan los conocimientos. Pienso, y hablo sobre lo que sé y conozco. Y lo que descubro, lo quiero explicar a quien le interese.”

o en relació a l'exemple de la progressió en un “puzzle”, que:

“Afortunadamente, ayuda a entender estas cuestiones el que puedan ordenarse de manera que entendida una, es más fácil explicar otra, y así sucesivamente.”

Només és qüestió de temps.

Des del 1996, per intentar explicar-me, en només 13 anys he millorat molt la meva expressió; però sobre tot –des d'uns quants anys abans– la ciència s'ha vist forçada a modificar les seves perspectives, **sempre** cap a les meves. És un fet. L'apropament ha estat notable, pel que **només és qüestió de temps** que es reconegui, entre d'altres:

- els "mecanismes" psíquics de com coneixem ("conèixer com coneixem"), i en conseqüència:
 - poder aprendre molt més eficientment, intuïtivament i fàcilment;
 - com es pot pensar i entendre molt millor;
 - quines són les causes cognitives del fracàs escolar i com s'ha de resoldre;
 - la possibilitat de fer les traduccions automàtiques i exactes;
 - el cercar eficientment i sense "soroll" dins qualsevol univers d'informacions;
 - etc.; etc.; etc.;
- la relacionabilitat en el genoma;
- els intercanvis d'informació en el part natural i en l'alletament;
- les causes concretes de l'autisme i/o la mort sobtada (i/o moltes altres malalties d'efectes menys radicals)*;
- la informació que hi ha subjacent en la llum, en els quarks i/o en l'energia fosca de l'Univers;
- la informació que defineix i genera "unificadament" el camp físic (gravitacional, electromagnètic, ...);
- el suport informacional que aporten les estructures supra-moleculares de l'aigua;
- la comunicació epitaxial;
- etc., etc., etc.

* Com s'ha dit a la portada d'aquest document de la "Memòria de l'aigua", va estar del tot oportú fer aquest avenç a la "Teoria holística", perquè **només 3 mesos després** d'escriure això (aquest document està datat el 2009-03-12 i registrat el 2009-03-30) **es pot donar per resolt l'interrogant de les "desconcertants" causes de l'autisme**, tal com s'explica en l'Annex que fa pocs dies, a finals de 2009 maig, s'ha incorporat a aquest document "[Autisme](#)" de principis del 2008.

Només és qüestió de temps que, si no és per voluntat pròpia, la investigació científica no tindrà més remei que mirar, finalment, en la direcció correcta. Direcció que és la **prominència** científica dels "**gestionadors**" sistemes simbòlics (-M, +S) [o més genèricament (*, +S)] front els "**subordinats**" i "**obedients**" sistemes materials tradicionals (+M, -S), no informacionals*.

* Els "subordinats" i "obedients" sistemes materials conforma la **realitat** perceptible/ tangible. Els "gestionadors" sistemes simbòlics pertanyen a la **virtualitat**, és a dir, al que existeix però no és real/ tangible. Vist així trobem una vegada més la "Dualitat algebraica" i al màxim nivell de generalització, entre la base que és la realitat i el seu "Dual" que és una part de la virtualitat (no tota la virtualitat, perquè l'home també genera virtualitats que no tenen res a veure amb aquesta dualitat gestionadora). Realitat i virtualitat conjuntament és –per definició– tot el que existeix.

Carles UDINA i COBO (SISTEMES COMPLEXOS SL)
Sant Josep, 67; 08340 Vilassar de Mar (Maresme; Barcelona; Catalunya)
☎ 34+660 298 994; 34+937 595 035 (+Fax) c.udina@terra.es

2006-04-27
Certificada el 2006-05-31 a les 12 h 20'

Philip CAMPBELL, PhD.
Editor-in-Chief of Nature publications
The Macmillan Building, 4 Crinan St
London N1 9XW, UK
United Kingdom (Reino Unido/ Inglaterra)

Acabo de ver el documental "TOP SECRET: Wasser. Auf der Spur eines unerklärlichen Phänomens" emitido por la televisión de Catalunya (TV3/ Canal 33, 2006-04-25, 10 h 30'), traducido al catalán. Usted manifiesta que a su revista "Nature":

"no nos importa que el autor sea conocido o desconocido",
y que si el artículo parece interesante, hasta

"están dispuestos a comprobarlo".

Tengo una gran simpatía por su revista, y aún recuerdo el primer artículo que leí, hace muchos años, explicando por qué se corta la salsa mayonesa (me gusta mucho esta salsa, con arroz o patatas, pero, pese a su artículo ¡aun se me corta con frecuencia ...!).

Espero que disculpe mi inadecuada manera de escribirle –aprovechando recurrentemente otras cartas anteriores– porque mi inglés solo es de leer libros de matemática y física, cuando estudiaba de joven.

No esperaba que, según el vídeo citado, se propusiera tan insistentemente una posibilidad de memoria en las superestructuras moleculares del agua/ hielo. Esta conservación de información pudiera ser otra confirmación de una hipótesis que elaboré hace años sobre lo que denomino la "Información pre-material/ cuántica". La memoria del agua podría ser otro inesperado "punto", el "cuarto punto", también "alineado" con lo que explico a continuación. Yo solo había pensado –vagamente y hace tiempo– en la epitaxis cristalina.

Estoy traduciendo al francés un escrito –citado en una de las cartas adjuntas– que lo explica con detalle. En inglés solo puedo hacerle, en este momento, un resumen telegráfico.

La heurística es tan inesperada como la misma hipótesis. El "punto de partida" fue mi trabajo sobre la estructura del conocimiento, el pensamiento y la Psyche. Lo empecé en 1987, y en 1996 ya pude formular y empezar a simular los procesos cognitivos del pensamiento, lo que es totalmente comprobable y además se podría aplicar muy utilmente. Un "segundo punto" son los conocimientos –de los últimos 50 años– de la genética. Los dos puntos forman una recta que apunta a mi hipótesis.

La hipótesis me surgió el 1996, por coincidir mis descubrimientos sobre el pensamiento con un curso de "Higiene y Radioprotección contra las radiaciones ionizantes" que impartía en aquellos años. La introduje en los apuntes del curso. Los alumnos la entendieron, pero a mis antiguos compañeros de estudios –ya entonces profesores en la Universidad– les pareció quimérica y yo un pretencioso.

Pero año tras año los interrogantes de la física se han mantenido y los descubrimientos más recientes de las proteínas han reforzado mi hipótesis, añadiendo un "tercer punto", entre medio de los dos anteriores y alineado con ellos. Por esto anterior me decidí a difundir la hipótesis, aunque incluso a mi me parecía increíble, tanto por su potencia para resolver tantas cosas, como por haberla encontrado yo solo, sin ayuda.

Así, hace 1 año y medio decidí pedir ayuda a un Premio Nobel de física para intentar comprobarla. No me contestó, pero a través de otro Premio Nobel, hace 1 año conocí un fenómeno que pudiera explicarse con mi hipótesis, y a su vez validarla. En la correspondencia con ambos, que le adjunto, se explica esto y más cosas. En el caso de la "Memoria del agua" no tengo ni idea –menos aún que en el caso cuántico– de cómo se pudiera comprobar.

Como digo en las cartas adjuntas, lo importante no es la hipótesis cuántica/ pre-material, sino que mi trabajo de la Psyche sobre el pensamiento y el conocimiento. Solo esto ya es mucho, porqué cuestiones tan importantes como:

"What is the Biological Basis of Consciousness?", or "Why do we dream?", or "Why are there critical periods for language learning?", or "Is morality hardwired into the brain?", or "How much of personality is genetic?", or "What gave rise to modern human behavior?", or "What are the roots of human culture?", or "What are the evolutionary roots of language and music?", ...or "What Genetic Changes Made Us Uniquely Human?" o mejor, como es la "Teoría general del funcionamiento de la mente humana, y en concreto como conseguimos pensar y hablar", y tal vez hasta "What Determines Species Diversity?".

"¿Existe una 'Sabiduría de la naturaleza?', y en este caso, ¿cómo se transfiere?" y "¿Por qué podemos hacer matemática?".

se explican de una manera lógica clara y estética, y se puede comprobar empíricamente que es cierto.

Si no hay alguna revista como la suya –con suficiente criterio y autoridad– para comprobar y empezar a difundir mi trabajo, puedo pasar otros 10 años sin conseguirlo, porque hoy se sigue trabajando en una dirección totalmente equivocada. No deseo que de aquí a 20 años alguien descubra que "a finales del siglo pasado ya lo decía un desconocido, pero era tan sorprendente que nadie lo creyó". Es lo que pasó con SUTTON hace más de 100 años hasta que WATSON y CRICK ...; Es lo que pasó con ...; Etc. etc. etc.

Le adjunto copia de la documentación ya comentada. Si así lo desea, estoy a su total disposición.

Muy cordialmente,

C. Udina

LOS SIMBOLISMOS PRE-MATERIALES. UNA PERSPECTIVA HOLÍSTICA PARA LAS "TEORIAS DE UNIFICACIÓN DE LAS CUATRO FUERZAS" (PRIMERA PARTE*)

C. UDINA (© 2004-12-02, revisado)

Resumen del resumen

Muchos fenómenos cuánticos insuficientemente explicados en la actualidad, se han de explicar por la existencia de un sistema de información a soporte de un código pre-material/ cuántico, inteligible gracias a las necesarias analogías que ha de tener con las codificaciones que gestiona el pensamiento humano.

Con esta hipótesis simbólica pre-material, la aportación sobre la realidad viva de LINNE-DARWIN se podría extender/ generalizar a todo lo real, vivo o no, y también a lo existente no real, es decir, a lo virtual. Las relaciones "causa-efecto" abarcarían con continuidad a todo lo existente.

La información –como la energía– precedió a la materia, la generó (materialización en el "Big-bang"), y más tarde ha utilizado la materia como un soporte más para su propia transmisión (Vida, Psyque).

La "gran unificación" pendiente no es entre "4 fuerzas" de "4 campos", sino que es entre la información pre-material y la energía.

* La "Segunda parte" es la estructura y el funcionamiento del pensamiento, lo que ayuda a entender este planteamiento holístico. Finalmente, en el 2008, esta "Segunda parte" pendiente ha dado paso a la Web www.sistemaconceptual.org

ESPAZIO PARA CÒDIGO DE BARRAS
ESPAI PER AL CÒDI DE BARRES

RR244677294ES

CIF A83052407 OFICINA 0834001 - VILASSAR DE MAR

REMITENTE/REMITENT

D. C. Udina UDINA : COBO NIF 46 706 639 F

DESTINATARIO/DESTINATARI

D. Philip CAMPBELL (Nature)
C. The Hoemillen Building, 4 Crinan St n° piso
Población London N1 9XW, UK pis
C.P. N1 9XW Prov. País Inglaterra

Carta Certificada
Fecha: 31/05/2006 Aviso de recibo
Peso: 176 gr.
Hora: 12:20
Importe: 7,07

MODALIDAD CLASE

Carta Paquete Postal Reembolso/Reemborsament Urgent Urgent Asegurada/Assegurada

Sacas M Paquete Azul

REMITENTE/REMITENT

Vasform, S.L. - 2005/C

Carles UDINA i COBO (SISTEMES COMPLEXOS SL)
Sant Josep, 67; 08340 Vilassar de Mar (Maresme; Barcelona; Catalunya)
☎ 34+660 298 994; 34+937 595 035 (+Fax) c.udina@terra.es

2006-04-27
Certified: 2006-05-31, 12 h 20'

Philip CAMPBELL, PhD.
Editor-in-Chief of Nature publications
The Macmillan Building, 4 Crinan St
London N1 9XW, UK
United Kingdom (Reino Unido/ Inglaterra)

I have just finished seeing the documentary "TOP SECRET: Wasser. Auf der Spur eines unerklärlichen Phänomens" broadcasted by the television of Catalunya (TV3/Canal 33, 2006-04-25, 10 h 30'), translated to Catalan. You mention that for the journal "Nature":

"it does not matter to us whether the author is known or unknown",
and that if the article seems interesting, You are even

"predisposed to verify it".

I greatly appreciate Your journal, and still remember the first article that I read, many years ago, explaining why the mayonnaise sauce curdled (I like this sauce very much, with rice or with potatoes, but, in spite of this article it continues to curdle!!...).

Please excuse my inadequate way of writing to You –taking advantage recurrently of other previous letters– because my English is only based on my reading books of mathematics and physics, which I studied when I was younger.

It did not expect that, according to the mentioned video, there exists a possibility of memory in the molecular superstructures of the water/ ice. This conservation of information could be another confirmation of a hypothesis that I elaborated years ago on, what I denominate the "pre-material (or quantum) Information". The memory of the water could be another unexpected "point", the "fourth point" also "aligned" with all which I explain next. I had only thought –vaguely and years ago– in crystalline epitaxi.

I am currently translating into French a document –mentioned in one of the letters enclosed– which explains it in more detail. At this moment, in English I can only do it as a telegraphic summary.

The heuristics is as unexpected as the hypothesis itself. The "departure point" was my work on the structure of the knowledge, the thought and the Psyche. I began it in 1987, and in 1996 I was able to formulate and to simulate the cognitive processes of the thought, which is totally verifiable and in addition it would be possible to be applied very usefully. A second "point" is the knowledge of last the 50 years of genetics. Both points form a straight line that point to my hypothesis.

The hypothesis arose to me the 1996, which coincided with my discoveries on the thought with a course of "Hygiene and Radioprotection against the ionizing radiations" which I imparted in those years. I introduced it in the notes of the course. The students understood it, but my old companions of studies –by then professors at the University– said it was a chimera and that I was being pretentious.

But year after year the questions over physics have persisted, and the most recent discoveries about proteins have reinforced my hypothesis, adding a third "point", in the middle of the previous two, and as a result, aligning them. Due to the previous one I decided to divulge the hypothesis, although it seemed incredible even to me, not only for its potential to solve so many things, but also because of the fact I discovered it alone, without any help.

Thus, 1 ½ years ago I decided to request help from a Nobel Prize of Physics to try to verify it. I obtained no reply, but through another Nobel Prize, one year ago I knew a phenomenon that could be explained by my hypothesis, and validate it as well. The correspondence we maintained –which I have enclosed in this letter– explains this and more. In the case of the "Memory of the water" I still have no idea –even less than in the quantum case– of how it can possibly be verified.

As I mention in the letters, the more important thing is not the "pre-material (or quantum) hypothesis", but my work on knowledge, on the thought and the Psyche. That alone already is much, because important questions such as:

"What is the Biological Basis of Consciousness?", "Why do we dream?", "Why are there critical periods for language learning?", "Is morality hardwired into the brain?", "How much of personality is genetic?", "What gave rise to modern human behaviour?", "What are the roots of human culture?", "What are the evolutionary roots of language and music?", ... "What Genetic Changes Made Us Uniquely Human?" or even better, like the "general Theory of the operation of the human mind, and in concrete as we were able to think and to speak", and perhaps even "What Determines Species Diversity?".

"Does a 'Wisdom Nature' exists? and in this case, how is it transferred?" and "Why can we make mathematical?".

are explained in a logical, clear and aesthetic way, and it is possible to be verified empirically which it is certain.

If there is no a journal like hers –with sufficient criterion and authority– to verify and to begin to diffuse my work, I can spend other 10 years without getting it because still it is working today in a direction totally erroneous. I not desire that within of 20 years somebody discover that:

"at the end of the last century already a stranger said it, but it was so surprising that nobody believed it possible".

That is what happened with SUTTON more than 100 years ago, until WATSON and CRICK...; That is what happened with...; Etc.

We enclose him, copy of the documentation already commented. If therefore You wishes it, I am to his total disposition.

Yours sincerely,

Carlos Udina i Ceb

THE PRE-MATERIAL SYMBOLISMS. A HOLISTIC PERSPECTIVE FOR THE "THEORIES OF UNIFICATION OF THE FOUR FORCES". (FIRST PART*)

C. UDINA (© 2004-12-02)

Summary of the summary (=Abstracts)

Many quantum phenomena today are insufficiently explained, it needs to be explained by the existence of an information system supported by a pre-material code, intelligible due to the necessary analogies that must have with the codification's that the human thought manages.

With this symbolic pre-material hypothesis, the contribution on the alive reality of LINNE-DARWIN could be extended to generalize to all the real, alive or not, and also to the non-real existing thing, that is to say, to the virtual thing. The relations "cause-effect" would be in continuity to the all existing one.

The information –like the energy– preceded the matter, generated it (materialisation in the "Big-bang"), and later has used the matter as a new support for its own transmission (Life, Psyche).

The "great unification" pending is not between "4 forces" of "4 fields", but that it is between the pre-material information and the energy.

* The Second part is **the explanation of the structure and the operation of the thought**, which helps understand this holistic exposition.

Translated by Leticia SOULTAN

